

1) Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt anvendte artikel 36, stk. 9, i det tredje gasdirektiv⁽¹⁾ i stedet for artikel 22, stk. 4, i det andet gasdirektiv⁽²⁾. Kommissionen vedtog følgelig fejlagtigt den anfægtede afgørelse i form af en bindende afgørelse i stedet for en uformel anmodning. Da Kommissionen endvidere anvendte tidsfristen i artikel 36, stk. 9, i det tredje gasdirektiv, vedtog den desuden den anfægtede afgørelse for sent, da den oprindelige frist i henhold til det andet gasdirektiv kun kunne forlænges med yderligere en måned. Den anfægtede afgørelse har dermed ingen retsvirkninger.

2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens berettigede forventning, da den indledningsvist gav præcise, ubetingede og samstemmende forsikringer om, hvornår og under hvilke omstændigheder det tjekkiske industri- og handelsministeriums meddelte afgørelse ville blive endelig, dernæst utvetydigt bekræftede dette og endelig uventet vedtog den anfægtede afgørelse, der var i strid med dens tidligere udtalelser.

3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat traktaterne og retsreglerne vedrørende deres gennemførelse. I denne henseende er der i den anfægtede afgørelse lagt de forkerte materielle bestemmelser til grund. Sagsøgeren har anført, at de materielle bestemmelser, der finder anvendelse og på baggrund af hvilke Kommissionen skulle have revideret den anfægtede afgørelse, findes i artikel 22 i det andet gasdirektiv. Kommissionen har derfor tilsidesat principperne om retssikkerhed og sagsøgerens berettigede forventning.

4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen har anlagt en åbenbar urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den fejlagtigt afviste det tjekkiske industri- og handelsministeriums forklaring om, at sagsøgeren var og er ude af stand til at finde en pålidelig partner på lang sigt i henhold til de tjekkiske fordelingsregler om oplagringskapacitet, der både fandt anvendelse på det tidspunkt, hvor sagsøgeren ansøgte ministeriet om dispensation, og i dag.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EUT L 211, s. 94.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF, EUT L 176, s. 57.

Sag anlagt den 5. september 2011 — Éditions Jacob mod Kommissionen

(Sag T-471/11)

(2011/C 305/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Frankrig) (ved advokaterne O. Fréget, M. Struys og L. Eskenazi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse nr. SG-Grefte (2011) D/C(2011)3503 af 13. maj 2011 vedtaget i sag COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP efter Rettens dom af 13. september 2010 i sag T-452/04, Éditions Odile Jacob mod Kommissionen, hvori Kommissionen på ny har godkendt, at Wendel overtager aktiver, som er overdraget i henhold til tilsagn knyttet til Kommissionens beslutning af 7. januar 2004, der tillader fusionen mellem Lagardère/Natexis/VUP, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1) Første anbringende om Kommissionens åbenlyse manglende beføjelse til at vedtage en afgørelse, der efterfølgende og tillige med tilbagevirkende kraft godkender Wendels aftale om at overtage Editis aktiver i 2004. Sagsøgeren har gjort gældende:

— ved denne handle måde, uden at afhjælpe den af Retten konstaterede ulovlighed vedrørende den manglede uafhængighed hos den, som var befuldmægtiget til at overvåge afhændelsen, har Kommissionen tilsidesat artikel 266 TEUF

— ved at fastsætte den anfægtede afgørelses ikrafttrædelsesdato til den 30. juli 2004, har Kommissionen tilsidesat princippet om ikke-tilbagevirkende kraft i strid med Domstolens praksis, som på to betingelser kun undtagelsesvis tillader tilbagevirkende kraft, nemlig at det er nødvendigt for en afgørende offentlig interesse, og at interesserede parter berettigede forventninger respekteres. Sagsøgeren har gjort gældende, at disse to betingelser ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde.

- 2) Andet anbringende om at den anfægtede afgørelse savner et retsgrundlag, idet Kommissionens beslutning af 7. januar 2004, som tillod fusionen, ikke kunne finde anvendelse efter Rettens konstatering af, at Lagardère ikke overholdt visse forpligtelser.
- 3) Tredje og fjerde anbringende om retlige fejl og fejlvurderinger begået af Kommissionen ved bedømmelsen af Wendels ansøgning både i 2004 og i den nye afgørelse om godkendelse, og fejl, der skyldes, dels at forhold, der ligger efter den 30. juli 2004, er blevet taget i betragtning ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, dels den selektive og delvise måde hvorpå disse efterfølgende forhold er taget i betragtning.
- 4) Femte anbringende om magtfordrejning navnlig ved efterfølgende at træffe en afgørelse, der med tilbagevirkende kraft godkender en ulovlig overdragelse og ved at godkende en ny befuldmægtiget, hvis eneste opgave er at bekræfte Wendels kvaliteter, som overtager af de overdragne aktiver, har Kommissionen tilsidesat artikel 266 TEUF og forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, hvorefter det blandt andet er muligt at tilbagetrække beslutningen om godkendelse, og pålægge de parter, der var ansvarlige for den begåede ulovlighed, en sanktion.

- 5) Sjette anbringende om manglende begrundelse, idet den anfægtede afgørelse lider af en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1; fuld genoptrykning som følge af berigtigelser, EFT 1990 L 257, s. 13)

Rettens kendelse af 30. august 2011 — PASP m.fl. mod Rådet

(Sag T-177/11) ⁽¹⁾

(2011/C 305/12)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.